

КОЛОМЄЙЦЕВА А.М., канд..екон.наук, доц..Матвєєва Н.М.,
студентка ХНУГХ ім..О.М.Бекетова

ПРОБЛЕМИ ІННОВАЦІЙНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ ПІДПРИЄМСТВ ТА УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ В УКРАЇНІ

На сьогоднішній день в умовах політичного та економічного становища країни стає актуальним питання про введення інновацій в управління підприємством, оскільки стратегічним напрямком розвитку України є входження в ЄС, а більшість підприємств, особливо великого працюють ще на вітчизняних постулатах, і в порівнянні з європейськими підприємствами відчують регрес на фоні міжнародної економіки та розвитку закордонних організацій.

Кожне підприємство наразі потребує у комплексних інноваціях, які включають до себе як продуктові з технологічними, так і процесні інновації.

Проблема українських підприємств полягає в тому, що вони здійснюють основну свою діяльність у первинному та вторинному секторах економіки, коли закордонні підприємства в більшій своїй частині перейшли на четвертинний сектор економіки.

Наприклад, підприємство з важкої чи легкої промисловості може використовувати нові технології з вторинної переробки продуктів, тим самим отримувати додатковий прибуток і сприяти екологічній стратегії країни.

Для того, щоб можна було запровадити модель «Міжнародної міжфірмової кооперації – метод підвищення ефективності НДДКР», яка використовується у країнах Західної Європи і націлена на рішення довгострокових комерційних завдань, потрібно щоб була стійка економіка в країні. Оскільки на даний період часу це неможливо, як альтернативу можна взяти за основу модель «Нові форми взаємодії людей в

інноваційному процесі», яка використовується в Японії. Для цього потрібно зупинити так званий «відтік мізків» з України (у період з 1996 по 2011 роки з України виїхало 1 тис. 622 науковців, серед яких 1 тис. 290 кандидатів наук і 332 докторів наук) та залучати науковців до спільної роботи з підприємствами. Але, інноваційним ресурсом можуть бути не тільки науковці, але і звичайні працівники, тому на кожному підприємстві повинні існувати проектні групи, які б займалися інноваційною діяльністю підприємства.

Основними причинами неефективного інноваційного менеджменту підприємства є:

- гальмуючий активізацію інноваційної діяльності рівень організаційної культури і слабо розвинена інфраструктура інноваційної сфери;
- високий ступінь ризику інноваційних проектів;
- обумовленість специфікою трансформаційних процесів на підприємстві і слабка інноваційна мотивація працівників;
- рівень кваліфікації менеджерів;
- невідповідність реальним вимогам, які пред'являються;
- трансформаційні процеси.

В Україні є великий потенціал розвитку інноваційної діяльності, оскільки є природний та трудовий ресурсний потенціал, але проблема постає у неефективному використанні цих ресурсів, технічної й технологічної застарілості, відсутності фінансової допомоги держави та віддаленості розуміння закордонних моделей розвитку економіки та роботи підприємств співвітчизниками. Завданням кожного керівника підприємства є мотивація робітників, та зміна сприйняття виконуваної роботи працівниками, як сталої одиниці на те що, кожен повинен не тільки виконувати доручену йому роботу, але й працювати на ефективність роботи підприємства та запроваджувати нові ідеї для прогресу

підприємства.